

Art. 6. Funkcjonariuszów Straży Pocztovej powołuje Minister Poczty i Telegrafów spośród pracowników pocztowych.

Art. 7. Wewnętrzna organizację, przepisy służbowe tudzież rodzaj uzbrojenia Straży Pocztovej ustali instrukcja, wydana przez Ministra Poczty i Telegrafów w porozumieniu z Ministrem Bezpieczeństwa Publicznego.

Art. 8. Wykonanie niniejszego dekretu porucza się Ministrowi Poczty i Telegrafów w porozumieniu z Ministrem Bezpieczeństwa Publicznego.

Art. 9. Dekret niniejszy wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Krajowej Rady Narodowej:

Bolesław Bierut

Prezes Rady Ministrów:

Edward Osóbka-Morawski

Minister Poczty i Telegrafów:

Józef Putek

Minister Bezpieczeństwa Publicznego:

Stanisław Radkiewicz

324

DEKRET

z dnia 17 października 1946 r.

o zniesieniu specjalnych sądów karnych.

Na podstawie ustawy z dnia 3 stycznia 1945 r. o trybie wydawania dekretów z mocą ustawy (Dz. U. R. P. Nr 1, poz. 1) — Rada Ministrów postanawia, a Prezydium Krajowej Rady Narodowej zatwierdza, co następuje:

Art. 1. Znosi się specjalne sądy karne wprowadzone dekretem z dnia 12 września 1944 r. o specjalnych sądach karnych dla spraw zbrodniarzy faszystowsko-hitlerowskich (Dz. U. R. P. Nr 4, poz. 21).

Art. 2. 1. Dla spraw i czynności, w których według dotychczasowych przepisów właściwy był specjalny sąd karny lub prokurator specjalnego sądu karnego, właściwym staje się sąd okręgowy w składzie, określonym w dekreście z dnia 13 czerwca 1946 r. o przestępstwach szczególnie niebezpiecznych w okresie odbudowy Państwa (Dz. U. R. P. Nr 30, poz. 192), lub prokurator sądu okręgowego.

2. W sprawach o przestępstwa, dotychczas rozpoznawane przez specjalne sądy karne, stosuje się przepisy o postępowaniu określone w rozdziale V dekretu o przestępstwach szczególnie niebezpiecznych w okresie odbudowy Państwa z następującymi uzupełnieniami:

1) Nieujęcie sprawcy nie stanowi przeszkody do wszczęcia i dalszego prowadzenia postępowania z tym, że:

- a) udział obrońcy w toku całego postępowania sądowego jest konieczny,
- b) obrońcy służy prawa strony,
- c) prawo wyboru obrońcy służy oskarżonemu oraz jego ojcu, matce, opiekunowi, małżonkowi, dzieciom i rodzeństwu,
- d) jeżeli nie ma obrońcy z wyberu, należy wyznaczyć obrońcę z urzędu,

e) wznowienie postępowania zakończonego wyrokiem prawomocnym może nastąpić na korzyść oskarżonego również w przypadku przytoczenia takich nowych faktów lub dowodów nieznanymi przedtem sądowi, które bądź same, bądź w związku z innymi stwierdzają okoliczności według ustawy wyłączone lub zmniejszające przestępczość albo karalność czynu,

f) sąd ogłasza o wszczęciu postępowania sądowego w czasopiśmie według swego wyboru; sąd może również zarządzić ogłoszenie w gminie ostatniego miejsca zamieszkania lub pobytu oskarżonego; rozprawa nie może odbyć się wcześniej niż po upływie 60 dni po dniu ogłoszenia w czasopiśmie; przepisu tego nie stosuje się, jeżeli oskarżony uchylił się od sądu po otrzymaniu odpisu aktu oskarżenia.

2) Jeżeli po dokonaniu przestępstwa sprawca zapadł na chorobę psychiczną lub zmarł, sąd może tytułem środka zabezpieczającego orzec przepadek całego lub części jego majątku; w razie śmierci przypadkowi ulega majątek, który należał do sprawcy w chwili zgonu.

3) Postanowienia sądu o zabezpieczeniu grożącego przepadku oraz orzeczenia sądu o przepadku majątku wykonują na zarządzenie prokuratora urzędy likwidacyjne, wprowadzone dekretem z dnia 8 marca 1946 r. o majątkach opuszczonych i poniemieckich (Dz. U. R. P. Nr 13, poz. 87).

Art. 3. Przepisy art. 2 stosuje się do spraw wszczętych przed dniem wejścia w życie niniejszego dekretu z zastrzeżeniami wskazanymi w art. 4 i 5.

Art. 4. 1. Sprawy, w których przed wejściem w życie niniejszego dekretu rozpoczęto w specjalnym sądzie karnym rozprawę główną, toczą się w tym sądzie według przepisów dotychczasowych.

2. W tych przypadkach prokurator Najwyższego Trybunału Narodowego może w ciągu 2 miesięcy od dnia ogłoszenia wyroku specjalnego sądu karnego wnieść kasację bezpośrednio do Sądu Najwyższego na zasadach przewidzianych w dekreście o przestępstwach szczególnie niebezpiecznych w okresie odbudowy Państwa.

3. W razie odroczenia rozprawy, uchylecia lub unieważnienia wyroku lub wznowienia postępowania dalsze postępowanie odbywa się z zachowaniem przepisu art. 2.

Art. 5. W przypadkach, w których dalsze postępowanie toczy się w sądzie okręgowym, sprawę przekazuje się prokuratorowi właściwego sądu okręgowego.

Art. 6. 1. Uchyła się przepis art. 6 § 2 dekretu z dnia 28 czerwca 1946 r. o odpowiedzialności karnej za odstępstwo od narodowości w czasie wojny 1939—1945 r. (Dz. U. R. P. Nr 41, poz. 237).

2. Przepisy niniejszego dekretu nie naruszają w niczym pozostałych przepisów dekretu określonego w ust. 1 z tym, że ilekroć w dekreście tym powołany jest specjalny sąd karny lub prokurator specjalnego sądu karnego, właściwym staje się sąd okręgowy w składzie określonym w art. 2 niniejszego dekretu lub prokurator sądu okręgowego.

Art. 7. Wykonanie niniejszego dekretu porucza się Prezesowi Rady Ministrów oraz Ministrom: Sprawiedliwości, Bezpieczeństwa Publicznego i Skarbu.

Art. 8. 1. Dekret niniejszy wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

2. Równocześnie tracą moc obowiązującą:

a) dekret z dnia 12 września 1944 r. o specjalnych sądach karnych dla spraw zbrodniarzy faszystowsko-hitlerowskich (Dz. U. R. P. Nr 4, poz. 21),

b) dekret z dnia 4 listopada 1944 r. o środkach zabezpieczających w stosunku do zdrajców Narodu (Dz. U. R. P. Nr 11, poz. 54),

c) ustawa z dnia 6 maja 1945 r. o wyłączeniu ze społeczeństwa polskiego wrogich elementów (Dz. U. R. P. Nr 17, poz. 96) wraz z późniejszymi zmianami (Dz. U. R. P. z 1945 r. Nr 34, poz. 203 i Nr 55, poz. 307 oraz z 1946 r. Nr 11, poz. 73).

Prezydent Krajowej Rady Narodowej:
Bolesław Bierut

Prezes Rady Ministrów:
Edward Osóbka-Morawski

Minister Sprawiedliwości:
Henryk Świątkowski

Minister Bezpieczeństwa Publicznego:
Stanisław Radkiewicz

w/z Minister Skarbu:
Leon Kurowski

325

D E K R E T

z dnia 17 października 1946 r.

o zmianie dekretu z dnia 22 stycznia 1946 r. o Najwyższym Trybunale Narodowym.

Na podstawie ustawy z dnia 3 stycznia 1946 r. o trybie wydawania dekretów z mocą ustawy (Dz. U. R. P. Nr 1, poz. 1) — Rada Ministrów postanawia, a Prezydium Krajowej Rady Narodowej zatwierdza, co następuje:

Art. 1. W dekreście z dnia 22 stycznia 1946 r. o Najwyższym Trybunale Narodowym (Dz. U. R. P. Nr 5, poz. 45) wprowadza się zmiany następujące:

I. Art. 3 otrzymuje brzmienie:

„Art. 3. 1. Prezesem Najwyższego Trybunału Narodowego jest Pierwszy Prezes Sądu Najwyższego.

2. Prezydium Krajowej Rady Narodowej na wniosek Ministra Sprawiedliwości powołuje spośród osób, posiadających kwalifikacje sędziowskie, sędziów, Pierwszego Prokuratora i prokuratorów Najwyższego Trybunału Narodowego.

3. Sprawowanie czynności sędziego orzekającego w sądach powszechnych nie jest przeszkodą do sprawowania czynności sędziego Najwyższego Trybunału Narodowego.

4. Sprawowanie czynności prokuratora sądu powszechnego nie jest przeszkodą do sprawowania czynności prokuratora Najwyższego Trybunału Narodowego.

5. Listę ławników ustala Prezydium Krajowej Rady Narodowej spośród posłów.

6. Prezydium Krajowej Rady Narodowej może odwołać sędziego, prokuratora lub ławnika; odwołanie sędziego lub ławnika może